

RESİM

Sergiler
arasında

BİRCAN ÜNVER

Özer Kabaş'ta
denize tutku

1934 Mersin doğumlu olan Özer Kabaş, 1957 yılında Robert Kolej Yüksek Okulu Makine Mühendisliği bölümünü, 1961 yılında Yale Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nü bitirdi. 1971 yılında Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başlayan Kabaş, halen Mimar Sinan Üniversitesi'nde doçentlik görevini yürütmektedir. 6. kişisel sergisini Maçka Sanat Galerisi'nde 10 Mart'ta açacak olan sanatçı, "Özellikle 20. yy'm II. yarısının sonuna doğru oluşan yeni romantizm, yeni gerçekçilik ve yeni ekspresyonizmden korkmamak gerekir. Bu işler kekelemeliği kaldırmaz. İnsan tutkusunu belirlemeli ve tutkularından yola çıkarak onları anlatım dilinde geliştirmeli, yoğunlaşmalı ve anlatım aracını seçmeli. Bu yeni romantizmde de gelişebilir, yeni ekspresyonizmde de. Tutkusunu olmayan insan, sanatı ya da doğayı nasıl yeniden üretebilir. Benim tutkum da deniz. İnsanımız sevdiği şeyleri tanımlamaya korkuyor. O farklılıkla, o inatçılıkla bir şey çıkıyor ortaya. O inat bizi korkutuyor" diyor.

36

Deniz, Özer Kabaş'ta tutku. Aynı zamanda sanat üretimi içinde çıkış yolu. Akşam çökmüş ya da karanlık, denizde dalgalara, poy raza, esen şiddetli rüzgâra, gökyüzündeki bulutların yoğun hareketliliğine rağmen, insanlar bir sandalın güvencesiyle, bilinmezliğe doğru yolculuğa çıkıyorlar. Bu insanlar bir yaşama biçimi değişimi için bu sandallarda ve denizin tüm riskine rağmen, kadını - çocuğu - erkeği

hatta keçisi - koyunu - öküzü - çiçeği - küçük tüpü de beraberinde, yaşamı değiştirme olabirliği üzerine hareket ediyorlar. Resmin planında âdeta soyut ya da ekspresyonist (dışavurumcu) bir fon niteliğinde yer alan deniz, dalgalarıyla, kimi zaman coşkulu, kimi zaman durgun, kimi zaman öfkeli, kimi zaman da gülümsüyor ve genellikle gökyüzü ile keşiften deniz kompozisyonları, koyu lacivert deniz renginde, oluşturulan yoğun dalgalarla, gökyüzünün aydınlık yüzü dengeleniyor. Ön planda yer alan yarı sandal formları ve genellikle iddiasız yaşama değişimi içinde bulunan insan figürleri ve beraberinde hayvan figürleri yer alıyor. Sandalın yarısı ve deniz genellikle bütün resimlerde tualin dışına taşıyor. Bu değişimi, bu değişim çabalarına olan saygıyı, hem yapıtlarında ölümsüzleştirirken, aynı zamanda yaşamın içine de katıyor. Resmin yer aldığı mekânda, bu duygunun etkinlik kazanmasıyla.

Denizin ortasında dalgalarla boğuşan küçük bir sandal ve içinde insanlar. Biri sandaldan kendini denize sarkıtıyor, sandalın dengesini koruyabilmek için. Onlara aynı durumda eşlik eden bir de çınar ağacı.

Çınarın köklerinin yarısı suyun derinliklerinde, yarısı da dalgaların üzerinde ve dalgalar bir akıntı hali içinde. Çınarla, sandalda yer alan insanların bir kader birliği söz konusu. Çınarda, sandaldaki insanlarda yüzyıllık köklerinden kopmuş, bilinmeyene doğru gitmekte.

HAKKI ANLI'DA
"İNSAN DUYARLILIĞI"

1906'da İstanbul'da doğan Hakkı Anlı, 1932'de DGSA'yı bitirdi. 13. kişisel sergisini Tem Sanat Galerisi'nde açan Anlı, 55 yıldır yaşamını resimleri aracılığıyla sürdürüyor. 33 yıldır Paris'te yaşayan sanatçı, '50'li yıllarda soyut akımlara, '50-'60 arasında soyut biçim, renk ve lekeler kullanımı doğa ile ilişkisini koparmaksızın geliştirdi. Son döneminde, yeni figürasyona yönelen Anlı'nın sergisinde 1971 yılından 1986'yı da içeren 47 yapıtı yer alıyor.

"Sabah Tuvaleti" adlı tabloda jimnastik yapan genç bir kadın figürü. Gri fon, koyu gri kontürle, lekeyle oluşturulan hacim, çizgiyle biçim kazanıyor. Gri renk değerlerinin armonisi ile, canlılık, vücudu oluşturan dinamik bir lekeler anlayışı, erotik bir anlatımda veriliyor.

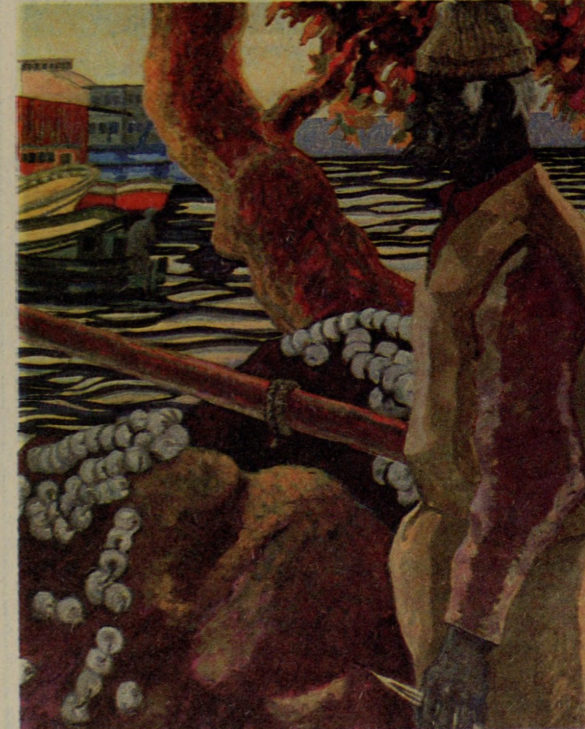
"Bakire" adlı tablo, mor, erguvanî, morun tonlamalarından, arkadan gelen ışıkla, yalnızlığın, yaşanamayanın tek başına duyumsanmaya çalışılmasını, baskı altında olanın bir başına yaşanabilirliğini yansıtıyor.

"Barış" adlı tabloda, aydınlık bir gecede, figür silüetlerinde yaklaşma, beraberlik ve uyum.

"Fısıltı" adlı grup kompozisyonunda, tasarlanan beraberliklerin görüntüsü duyumsatılıyor.

"İkizler" adlı tabloda da kadın-erkek figürü kompozisyonu oluşturuyor. Birlikteliğe başlangıç, duyumsanma ya da her anlamda bir paylaşma, bütünleşme.

"Secde" adlı tabloda ise, atağa kalkan ya da bir koşu yarışmasında başlangıç sinyalinin bekler gibi hareket halinde olan kadın figürü. Geri plandan gelen kuvvetli sarı ışık,

Özer Kabaş: "Çınar ve Balıkçı".